

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 46 ANULU XXI.

Sabiu, in 719 Iunie 1873.

Telegrafulu este de două ori pre săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditiunea foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către expeditiunea. Pretiul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. car pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țări străine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

In conferința de deschidere din 13 Iunie s'a pertractat propunerea lui Simonyi, carea avea de scopu a cere dela regimu prezentarea unui proiectu de lege pentru înființarea băncii naționale nngare. Ministrulu de finantie Kerkápoli aru fi dechiaratu, dupa cum ne spune „Pester Lloyd“, ca pertractările pentru o fericita deslegare a cestiunei de banca înaintéza încetu, inse totusi înaintéza. Elu aru poté asigurá, ca afacerea acést'a nu a fostu nici cându asiá favorita, cá astadi.

Kerkápoli dice mai departe, ca a primitu dela ministrulu finanieloru din Austri'a o nota, carea i aduce o siguritate imbucurătoare, ca adeca asupra punctelor esentiali esista între ambele regime o deplina contielegere. — Au convenitu in aceea, cá deslegarea cestiunei se mérga mâna in mâna cu regularea valutei și in aceea inca s'au învoitu ca ce are statulu fatia cu acést'a referinția de a face și in ce modu sa urmedie. Elu ascépta decurgerea pertractărilor următoare cu încredere mare, căci a primitu atât din partea ministrulu de finantie austriacu câtu dela persoanele ce conducu banc'a naționale o incurgiare preventivă, cum nu a vedutu înainte de acést'a. — Nu a lasatu din vedere nice un punctu din resoluțiunea cunoscuta alui Trefort, crede ca va implini tóte pretensiunile puse in acést'a resoluțiune in interesulu țierei.

E cunoscutu și aceea, continua Kerkápoli, ca banc'a naționale mai alesu in dilele fatale din urma ni-a datu mâna de ajutoriu, deci nu pricepe, ca ce scopu poté avé in momentul presente o desbatere a proiectulu lui Simonyi, de nu cum-va dóra acél'a, de a conturbá iera decurgerea favorivă a lucrurilor și a pune in loculu acestor'a unu ce necunoscutu, a căroi urmări nimenea nu le poté prevedé.

In alu doilea discursu observá ministrulu de finantie, ca elu stiméza opiniunea publica, primesee ori și ce judecata asupra sea dela dens'a, déca numai se convinge, ca interesele patriei in afacerea ce sta înainte suntu servate. Déca cum-va, altulu va crede ca va fi mai fericitu și mai capace de a deslegá acést'a cestiune dupa placulu multimei, dara totu odata și in favorulu celor mai vitale interese a țierei, atunci elu îi cedéza loculu cu placere.

Acestu discursu alu ministrulu de finantie a facutu o impresiune adenca asupra celor de fatia și s'a decisu, cá propunerea lui Simony sa se respinga simplu. —

In decursulu conferinței ministrulu de interne, aduce la cunoscintiă, ca baronulu Majthenyi e dimissionatu din postulu seu. —

Dupa cum ne spune „Pester Lloyd“ cabinetulu din V i e n ' a și P e t r o p o l e a tramisu cabinetulu din Londonu impartasiri, care de-si nu suntu identice, totusi consuna esentialmente. In aceste impartasiri se aviseza amintitul cabinetu la unele denunțări și observări amicabile fatia cu Pórt'a fără tendinția inse de a se amestecá in referințiile interne ale Turciei seu de a-i asterne propuneri positive.

Cá unu ce curiosu amintimu împartasirea din R o m ' a, pre carea „Pester Lloyd“ o reproduce cu tóta rezerv'a. — Se serie adeca numitului diariu din Rom'a, ca cardinalii au de scopu, a nu luá in consideratiune la cea mai de aprópe alegere a ponteficelui usulu de pâna acum, cá acést'a sa fia I t a l i a n u, pentru ca unu Italianu pre scaunulu papalu nu aru avé nici o radimu politica. Riitoriulu papa aru trebui alesu din unu statu, care e prevalinte catolicu și care se aiba vointi'a și puterea a sprigini pre pap'a in politica pentre cá sa póta avé pentru tóte eventualitățile o reserva in acést'a. —

Intre statele, asupra cărora s'aru poté îndreptá privirile colegiulu cardinalu, puterile pre-

valinte catolice aru fi Franci'a Spani'a și — Austri'a. Referințiile in Spani'a și Franci'a suntu incuragiatorie pentru a poté duce in deplinire fatia cu eventual'a alegere acést'a tendinția. In specie Franci'a chiaru de va și ajunge la o forma de guvernamentu definitivă va avé multi ani de lucru cu organizarea afacerilor interne. —

In asemenea casu și dupa premissele preme-morate privirile se întorc serioasu către A u s t r i ' a. In politic'a acestui statu, dupa cum demonstrara anii din urma, nu e unu ce incurgiatoria pentru ambițiunea politica a matadorilor din colegiulu cardinalu, inse dupa acomodările politice totusi aru fi de preferitu consolidarea unui statu, care jóca o rola însemnata in concertulu europénu, fatia de desvolta-liberale interna cá unu reu mai micu. —

Si despre personalitatea respectiva, asupra cărei-a aru fi îndreptate privirile, strabate câte ce-va in publicu și aceea aru fi in V i e n ' a.

Numele ei — Cardinalulu Rauscher !!

Diurnalele din Rom'a și „Scirile Italiene“, cari stau in referinția strinsa cu regimulu demențiescu faim'a a l i a n t i e i încheiata între Germania și Itali'a, și diariulu din Berlinu „Spener'sche Zeitung“ reproduce acést'a fama cu următoarele observări:

Dupa pozițiunea, in carea se afla Itali'a de presente, e lucrulu la tóta templarea chiaru, ca Itali'a indata dupa evenimentele din Parisu dela 24 Maiu trebui a se asigurá in Berlinu. E cu totul nevorisimulu, cá regimulu de astadi a Italiei sa se fi decisu pentru o repede și resoluta întreprindere fatia de aceste schimbări in Franci'a. — In Rom'a se asigura toti și pentru casulu celu mai fatalu cu aceea, ca germánii nu voru suferi, cá sa se distruga unitatea Italiei iera și preferéza, a remâne retrasi încungiorându ori-ce îndetoriri reciproce și a se face, cá cându din partea regimentulu din Franci'a nu e nimicu de temutu. —

Dupa „le Soir“, maresialulu Mac-Mahon aru fi fôrte otaritu sa nu se faca instrumentulu nici unei partite, care se certa despre pelea ursulu mai înainte de a-lu fi ucisu. Intr'o convorbire cu ducele de Broglie și alti noi ministri, maresialulu, dupa ce a repetatu testuale declaratiunea cuprinsa in epistol'a sea către adunare, aru fi adausu: „suntu la ordinele majorității adunării, ori-care aru fi, și tienu dreptu o onóre sa ve previnu ca déca acea majoritate s'aru schimbá, 'mi voi face asemenea datori'a de a me supune ei“. Aceeasi fôia spune, ca d. Thiers, care se aflá in conferinția cu Mac-Mahon cându biuroulu adunării comunicá celui din urma otarirea care-lu proclamá de presedinte alu republicei, a îndemnatu fôrte multu pre maresialu sa priméasca. Eata in ce termini relatá „l'Union“ convorbirea delegatiloru adunării cu maresialulu Mac-Mahon in nóptea de 23 Maiu:

Colonelulu de statu-majoru, adjutantele maresialulu, cându se anuciá „Adunarea!“ est înainte delegatiloru și le aréta parerea de reu „ca maresialele nu e acasa, ci la presidinția, la d. Thiers; ca i s'a comunicatu inse present'i'a unei delegatiuni a adunării naționale, și ca nu poté întârdiá mei multu de 2—3 minute“. Delegatii adunării intrara prin salonu in cabinetulu maresialulu și abiá siediusera josu, cându se anuciá maresialulu. Mac-Mahon, in mica ténuta de generalu de divisiune, merse deadrepțulu in cabinetulu seu și salutá pre membrii biuroului. D. Buffet, presedintele camerei, luá cuventulu și dice următoarele: „Escelentia, d. Thiers si-a datu demissiunea din presedinte alu republicei, și a depusu in mânilé adunării puterile ce primise; adunarea naționale, cá sa nu lase întrerupte in puterile publice, a votatu alegerea unui nou presedinte alu republicei in loculu dlui Thiers.

Adunarea ve chiama, maresiale, la înaltele funcțiuni de presedinte; noi membrii delegati ai biuroului seu, avemu onóre sa ve comunicámu acést'a resoluțiune și sa solicitámu primirea d-vóstre“.

In picioré lângă mész'a sea de lucru, maresialulu primí acést'a comunicare cu o vîna emotiune. Trece in momentu fără a respunde, cá și cum s'aru fi gânditu mai întâiu la gréu'a responsabilitate ce i se impunea. Radicându apoi capulu, dise cu unu tonu modestu: „Domniloru din adunarea naționale, suntu, atât de simțitoriu la dovéd'a de înalta încredere cu care me onorá adunarea, in cátu me potu esprime; dara, domniloru, permiteti-mi sa ve spunu ca eu nu suntu de locu omu politicu, ci unu soldatu și acestu titlu, cu care me onorati, n'aru putea fi óre esplotatu in profitulu ori-căruru susceptibilități diplomatice? In fine 'mi e greu sa succedu dlui Thiers, cu care amu avutu totu-déu'a cele mai intime și cele mai efectóse relatiuni. Printre d-vóstra, dloru, aveti ómeni de înalte merite, carii aru putea indeplini mai bine decâtu mine acestu postu delicatu. Eu potu promite ori-cărui'a va primí funcțiunile de siefu alu puterii devotamentulu celu mai absolutu și-lu voi dá deplina. Din contra, ceea ce se numesce prestigialu cu care me onorá Franci'a aru putea scadea déca a-si fi in capulu armatei decâtu la presidinția.“

D. Buffet response: motivele ce ne-ati opusur ne autorisá totu sa staruimu in numele adunării. In afara cá și in launtru, nimenea de buna credinția nu se va amagi asupra caracterulu, misiunei ce tiér'a vrea sa ve încréda. In acestu momentu e vorb'a, afara de ori-ce preocupare, de a se pune la afacerile publice omulu care representa intr'onu modu mai gloriosu in Franci'a antagonismulu in contr'a anarchiei și care intrunesce in persón'a sea tóte garanțiile ce reclama preservarea sociale. Concorșulu adunării, alu tuturor puteriloru publice și alu Franciei oneste ve e asiguratu, dovéda aclamarea reprezentantiloru țierei. Imensele servitii ce a-ti adusu Franciei ne dau dreptulu de a reclamá dela patriotismulu d-vóstre servitiulu care sa puna culme tuturor actelor patriei cu atât'a generositate, cu atât'a nobletie. Maresiale, ór'a e solemnă, puterea nu poté, in impregiurările actuale, sa suferé cea mai mica intrerupere. Binevoiti a ve gândi la ceea ce se poté intemplá mâne, déca Franci'a s'aru gási fără guvern. Aru fi un'a din cele critice situațiuni pre care le-au cunoscutu numai dítele cele mai rele ale istoriei nóstre. Responsabilitatea d-vóstre, dle maresiale, aru fi, prin refusu de a respunde la asceptarea țierei, de o extrema gravitate. Nu puteti refusá, prin primirea d-vóstre, de a salvá tiér'a, dupa cum a-ti esitatu nici odata sa-i dati sângele, sa-i sacrificati esistenti'a pre câmpurile sele de batalia. Mâne Franci'a intréga va scóte, déca ve-ti primí a-i luá in mâna destinele, unu imensu oftatu de usiurare, va simți unu fioru de recunoscintiă, care va lasá departe pre celu ce-lu dătoresce demultu mariloru d-vóstre servitii.“

Din Madridu se telegraféza diariulu „Liberté“: Ministeriulu celu nou, cu P i y M a r g a l l in frunte, e eschisivu compusur din Intransigents. Elu are numai două nume cunoscute: Piy Margall și ministrulu coloniiloru Sorni. Ministrulu de resbela E s t e b a n e z e unu simplu capitanu de infanteria, ministrulu de esterne, M u r o, unu advocatu teneru din Valladolidu, ministrulu de justitia Gonzalez unu publicistu abiá cunoscutu afara de Madridu. Regimulu celu nou a strigatu sub stégu rezerv'a, care face unu efectivu aprópe de 100,000 mii soldati. Domnulu Figueras, ultimulu ministru presedinte merge in Franci'a. Domnulu Castelar remâne ablegatu in adunarea cortesiloru și e conducetoriulu naturalu a partidei conservativo-republicane. —

Normativu.

Cu privire la depunerea rigoroselor de doctori în științele filosofice, filologice și istoria, precum și la facultățile de filosofie, filologie, istorie, matematică și istoria-naturale de la universitatea din Cluj se țin regulile de doctori și se dau diplome de doctorat.

§. 1. La facultatea filosofică de la universitatea reg. din Budapesta, precum și la facultățile de filosofie, filologie, istorie, matematică și istoria-naturale de la universitatea din Cluj se țin regulile de doctori și se dau diplome de doctorat.

§. 2. Cei ce doresc a depune rigorosul au se prezintă petitiunile lor decanului facultății respective.

La aceste petițiuni sunt de a se adăuga: a) Cursul studiilor, ce petentele a absolvit până acum; b) Testimoniul despre ascultarea studiilor de la vre-o universitate sau institut superior; c) Producerea documentelor, ce servesc spre motivarea petițiunii sale.

În petițiune sunt de a se delinia expresu obiectele principale și secundare ale rigorosului.

§. 3. La depunerea rigorosului de doctori se concedu numai astfel de petenți, cari în trei ani de zile au cercetat ca ascultatori ordinari vre-o universitate din într-unu său din esteri. La depunerea rigorosului din matematică, știința naturală, și chemia testimoniile, capetele despre cercetarea vre-unei academii de arte, au asemenea valoare cu cele de la universitățile de știință.

§. 4. Chiar și fără astfel de testimonii se potu prezenta la depunerea rigorosului de doctori deca respectivii documenteaza calificatiunea lor nu numai în studiile gimnaziale, necesare, spre ascultarea științ. univ. ci și ca în timpul, ce se reocere spre depunerea rigorosului respective, s'a ocupat astfel de științele respective, în câtu se pôte presupune, ca în aceste studii au câștigat destule cunoștințe. Inse în astfel de cazuri, după ce corpul profesoral s'a consultat despre concederea său bă a petentului la depunerea rigorosului, ministeriul de culte ătarese.

§. 5. Resultatul desbaterii asupra recursului său eventualmente, dăle defapte spre depunerea rigorosului, decanul respectivei facultăți lu-va aduce la cunoștința petentului.

§. 6. Rigorosul de doctori constă din a) examenul scripturistic și b) din cel verbal. Rigorosul are totu-deună unu obiectu principale și două obiecte secundare. Rigorosele le pôte alege după voi'a sea.

§. 7. Pentru ocupatiunea scripturistica rigorosantele are să alege obiectul din sfer'a științei, care a desemnat-o de obiectul principal alu rigorosului său.

Scopul acestei ocupațiuni este: ca autorul să documenteze nu numai cunoștințele sale științifice, ci și ca este în stare a cultivă independența științei sale speciale. Rigorosele este obligat a lasă să se tipărească operatul său și a da 50 exemplare decanului.

§. 8. Decanul determinându terminul recerut, va da operatul duoru profesori spre criticare, și anume profesorilor ordinari în acele științe.

§. 9. Profesorii censoratori prezintă în scrisu opiniunea lor asupra operatului, și enunția deca petentele pôte fi lasat la depunerea verbală a rigorosului.

Deca opiniunea ambilor censoratori nu diferesc, atunci decanul comunică acestă ca concludu petentului; deca opiniunile diferesc atunci întrebarea, deca petentele să se lasă la depunerea rigorosului său bă, se va decide prin corpul profesoral de la facultatea respectivă.

§. 10. Examenul verbal este de a se depune din trei studii, amintite în §. 1. și cari rigorosantele le pôte alege după voi'a sea, și dintre cari unul formedia obiectul principal, cele-lalte două, obiectele secundare ale examenului.

§. 11. Presedintele comisiunii censoratorice este decanul său, în absența acestuia, prodecanul facultății respective. Deca obiectele, ci rigorosantele le-a ales, se țin de două facultăți, atunci presidiul lu pörta decanul, de care se țin obiectul principal.

§. 12. Comisiunea examinatorică constă din presedinte, și din încă doi sau, cel mult, patru examinatori, cari sunt profesori ordinari în studiile de examenat. Deca pentru care-va obiectu sunt mai mulți profesori ordinari, atunci acestia la rigorosul de doctori funcționează schimbându-se.

Presedintele deschide, conduce și cu învoirea comisiunii, încheie examinarea; este îndreptat, inse nu deobligat, a pune întrebări rigorosantelui.

§. 13. Rigorosele totu-deună sunt publice.

§. 14. Rigorosele pôte alege, deca voiesce se depună examenul verbal de odată din toate obiectele, sau întrerupt în două rânduri; asemenea sta în voi'a lui a depune rigorosul mai întâi din obiectele principale sau secundare. Deca rigorosantele în acestă privință nu s'a declarat, atunci examinarea verbală se face de odată din toate obiectele.

Rigorosantii, cari în două rânduri depun examenul, sunt constrinși a depune și alu doile rigoros la acea universitate, unde au depus și celu întâi.

§. 15. Examenul verbal, puna-se odată sau în două rânduri, totu-deună țin două ore; o oră pentru obiectul principal, ceea-laltă pentru obiectele secundare.

§. 16. Membrii comisiunii, cari au luat parte la examinări, stătescu prin majoritate de voturi rezultatul examinării; calculii sunt: „sumă cum laude“, „cum laude“ și „rite“ cari se pun și în diplomă de doctori.

Deca voturile sunt împărțite, presedintele decide prin votul său.

§. 17. Deca rigorosantele cade, atunci numai după trei luni se concedu ieră la repetirea examenului, și deca și asta-data a cadutu unu an de zile se concedu la repetirea examenului.

Celu ce și asta-data cade, nu se mai concedu la depunerea rigorosului, și nici vre-o diploma de doctori în aceste științe, câștigată la vre-o universitate esteri, nu se pôte nostrifica.

§. 18. Celu ce a depus cu succes rigorosul capeta diplomă de doctori cu titlul de „Doctor Philosophiae“.

În această diplomă sunt de a se numi deosebitu toate obiectele principale și secundare, din care s'a făcutu examinarea; și conformu §. 16 este de a se induce rezultatul rigorosului.

§. 19. Deca obiectele rigorosului se țin de două facultăți, atunci aceea facultate da diplomă de doctori, de care se țin obiectul principal, și a cărei decan a și presidiat la depunerea rigorosului.

§. 20. Taxele rigorosului, cari sunt de a se solvi totu-deună înainte, sunt următoarele: pentru censurarea operatului scripturistic 20 fl. cari se împart în egală măsură între censoratori; pentru examenul verbal, deca se depune deodată 30 fl. deca se depune de două ori, atunci totu-deună câte 20 fl.

Aceste taxe se solvescu și la repetirea rigorosului. Taxele incurse de la examenele verbale inse se împart în egală măsură între presedintele și profesori, cari au luat parte la fapta la examinare.

§. 21. La promoțiune, la primirea diplomei jubilarie etc. rămâne obiectul de până acum până la alte dispozițiuni ulterioare.

§. 22. Acestu normativ are valoare numai decă după publicarea lui.

FOIȘIORA.

Lupt'a pentru dreptu.

(Dupa Rud. de Jhering.)

(Urmare din nr. tr.)

Venim acum la a doua parte a themei, carea tractă lupt'a pentru dreptul concretu. Acestă luptă provine din vătămarea, usurparea, nerecunoșterea dreptului din partea altui'a. De ore-ce nici unu drept, nici alu individului, nici alu poporului, nu e scutit contra acestui pericolu, rezultă, ca această luptă se pôte repeti în toate sferele dreptului: în dreptul privat, public și internațional. Revoluțiunea, bătălia, ordaliele, duelul, dreptul pumnului, procesul pre lângă totă diversitatea obiectului de cërta nu sunt altu ce-va decât scene din dramă cea mare: din lupt'a pentru dreptu. Trebuie dintre toate aceste să îndreptăm atențiunea asupra luptei legale pentru dreptul privat, pentru ca acesta e mai tare espus pericolului de a fi ignorat nu numai din partea laicilor, ci și din partea iuristilor. În cele-lalte cazuri starea adevărată a lucrului e mai clară, și aci nimenea nu se întreba: pentru ce luptăm, căci seie fie-care, ca aici e lupt'a pentru bunuri, care recompensă și sacrificiul cel mai mare. Grandărea scenei, în carea se desvöltă cea mai înaltă putere omenescă, sacrificiile, ce se aduc, rapesc pre totu cu sine la înălțimea unei judecări ideale. — Cu totu almintre e lupt'a pentru dreptul privat. Neînsemnata relativă a intereselor, pre lângă carea se întorce aici lupt'a, întrebarea de regulă despre alu meu și alu teu, pros'a nedelatură, carea e legată de această întrebare, transpune această luptă eschisivu pre terenul calculărei și a contemplațiunei vietiei. Formele, în care se misca, mecanismul lor, eschiderea intervenirei puterice din partea

persoanei sunt putienu acomodată de a slăbi impresiunea nefavorabilă. Au fostu unu tempu și pentru acestă, cându spad'a decidea despre alu meu și alu teu, cându cavalerul evolui mediu tramitea celuia-laltu epistola provocatorie la duel. Pôte prevedé ori-cine, ca cauz'a acestor lupte nu eră pretiul obiectului de cërta, nici încungiuirea unei perderi pecuniare, cauz'a adevărată a fostu persoana insuși, carea și aperi dreptul și onorea vătămata în aceste duele.

Dacă nu e de lipsă, a ne perde în situațiunile tempului trecut, pentru a clarifică aceea, ce în dilele noastre numai în formă se deosebesce, după natură lucrului inse e togm'a că atunci.

O privire asupra fenomenilor vietiei noastre și o observare psihologică ne va face asemenea servilie.

Cu vătămarea dreptului se nasce pentru totu îndreptățitul întrebare: pôte acestă să-si sustienă dreptul, pôte resisă contrariului, adeca pôte luptă sau voiesce a-lu cedă?

La acestă se pôte otari elu insuși; inse ori cum va fi otarirea, sau renunția, sau e gata a-lu aperi, în ambele cazuri se cere unu sacrificiu. În casul primu renunția la dreptu pentru pace, în alu doilea la pace pentru dreptu. — Întrebarea acestă devine mai acută: care sacrificiu din aceste e mai suferibil după referințele individuale a persoanei și a cauzei? Bogatul bucurosu și jertfesc pretenșiunea pentru a avé pace, seraculu, pentru care această pretenșiune proporționalmente e déjà însemnata, jertfesc pacea și asiă dacă întrebarea pentru lupt'a pentru dreptu aru degeneră în unu exemplu de calcul, în carea s'aru cumpen de o parte și de alta câștigul și perderea, după care ne otarim, ca ce se alegem din aceste.

În realitate inse acestă nu se întempla de locu. Esperința de toate dilele ne arăta procese, în care pretiul obiectului de cërta nu sta în nici o proporțiune cu enormele spese, cu ostentă

cu sfad'a, carea provine din purtarea procesului pentru unu lucru asiă de neconsiderabil. Cându cine-va scapa unu taler în apă, acelă nu va da doi pentru că sa afle pre celu perdut — aici întrebarea, ca câtu sa dee, aru fi o socota simplă. Dacă pentru ce nu face elu această socota la procesul său? Sa nu ne precipităm a dice, ca elu compeza pre reusirea procesului și astepă, că spesele cauzate sa le acopere contrariul său. E știut, cum unele partide nu se retragu de la purtarea procesului nici atunci, cându vedu înainte, ca învingerea îi va costă multu, cum nu se învoiescu la o pace oferită, ci voiescu a purtă procesul cu ori-ce pretiu. De unde atâtă cerbie? Răspunsul practicabil e: o necompetată patimă de a purtă procesu (procesomania). Și cum s'aru și poté esplică o procedere din punctul de vedere a unei calculări ratiionale a intereselor chiaru nebulateca almintre, decât prin o astfel de patimă pentru luptă. Placerea, ce jace în această cërta, neresistibilă nesunția, de a casună contrariului dorere, e vehiculul, ce ne pune în această luptă, chiaru cu pericolul sigur de a perde în urma mai multu.

Să luăm în locu acestor doi indivizi două națiuni. Ună din aceste a rapit cu nedreptul de la ceea-laltă unu milu patratu de pământu nedreptu. E necesitate, ca națiunea violată în dreptul său se încépa resbelu? Sa considerăm această întrebare din acela punctu de vedere, din care o considera și teoriă procesomaniei la unu economu, căruiă vecinul i-a luat vre-o câte-va brasde sau i-a aruncat pietri pre locul lui. Ce e unu milu patratu de locu nedreptu fatia cu unu resbelu, care consumă vietă și averea la mii de indivizi? Ce nebulă aru fi, că pentru unu obiectu atât de neînsemnat să se încépa o luptă! Asiă aru sună sentința, cându amu măsură pre plugari și pre națiune cu asemenea măsură. Cu toate aceste nimenă nu va da poporului asemenea svatu, că să plugariului. Totu cunosc, ca poporul, care aru tăce

București, 2/14 Iunie 1873.

Din'a de Marti 29 Maiu 1873, di de doliu național, veni în fine că sa primisea în căti-va coti de pamentu pre acel'a ce, nesatiosu până la lacomia în dragostea iubitei noastre mame comune, nu-lu mai incapea tota întinderea teritoriului dela Virciorov'a până la Mihaileni, — teritoriu pre care l'a contopitu elu într'unu singuru corpu nedisolubile.

Ne credemu datori cătra consciința noastră și cătra umbr'a scumpa a aceluia ce va remanea o gloria națională română în neantulu seculorului, sa relatăm aci, — cătu spatiulu și informațiunile ce amu pututu culege ne voru permite, — detaieri din momentulu sosirei la Iticani a scumpulorului remasitiei și până la depunerea lor în acelu pelecuitu de pamentu rezervatu pentru totu muritoriulu, dela autocratulu celu mai redutabile până la proletariulu ce n'are în viétia unde sa radime corpulu sdrobotu de obosela.

Remasitiile scumpe ale reposatului intru fericire Alessandro Ioanu celu mare, au sositu la Iticani, precum amu arotatu în numerile precedente, Dumineca la 27 Maiu, pre la 7 și jumetate óro diminiét'a.

Rude, amiei; civili, militari, preoti, comercianti, iéra mai cu séma tierani, — căti dintre acesti din urma puteau bravá obstaculi spre a ajunge până la Iticani, — erau aci, în glóte cu lacrimile pre obrazu și cu doliulu în anima.

Dupa oficiulu preotiescu de intempinare, venerabilulu Dimitrie Gosti tienú miculu discursu urmatoriu atátu de bine simtitu și de caracteristicu cu situatiunea:

„Din pelerinagiulu vietiei, precioselor remasitie, cata ca a-ti sositu la pragulu iubitei vóstre patrii! Ea astadi cu veneratiune și amóre, dara inecata într'o profunda durere, ve deschide portile sele și usi'a unui momentu.

„Nu glasulu meu celu slabu, organu alu comitetului național și alu delegatiuniloru pentru ceremoni'a funebra, dara glasulu puternicu alu Romaniei, dice: „Mormentu și tronulu, suntu totu la aceea înaltime pentru unu Domnitoriu mare și parinte alu poporului seu.“ Ferice dara de acel'a ce scie a siede între amendóue din ele cu iubire și memoria neperitória!

„O! remasitie mortali! prin midilocuulu doliului generale ce ve intempina, treceti, treceti înainte la eternitate; glori'a vóstra dejá a umplutu o pagina de auru în istori'a natiunei române.“

Pre data apoi s'a pus o garda de onóre în

vagonulu ce conducea remasitiile mortali, și de aci porni spre Ruginós'a.

Dela Iticani până la Ruginós'a, aceleasi onoruri, omagii, semne de simpatii din anima! Lume în glóte din tóte stările societății, preoti în vestimente sacerdotali, musici! Nu erá locu de opréla a trenului pre unde sa nu fia aceleasi manifestatiuni dolióse!

În sér'a de 28 și în diminiét'a de 29, trenurile soseau pre totu momentulu incarcate cu glóte că sa asiste la funerie. Palatulu, biseric'a și gar'a dela Ruginós'a, decorate în negru din tóte părțile!

„Imaginedie-și cine-va — ne spune cu această ocaziune într'o telegrama, doliosulu bardu alu actelorului maretie, veteranulu publicistu Cesaru Bolliacu; — imaginedie-și cine-va venirea și intrarea lui Voda-Cuz'a în București și la Metropoli! Drumulu totu intiesatu, respentiele impenate cu omul Transforme apoi prin imaginatiune aceea veselie, în doliu și intristare generala, și va avea idea de ce a fostu la Ruginós'a.

„Generalulu de diviziune Florescu și generalulu de brigada Cernatu, cum și optu coloneli, ducendu pernele cu decoratiuni; siepte sute ómeni, de tóta arm'a, reprezentându armat'a; metropolitulu plangendu; generalii plangendu; soldatii prezentandu armele, cu lacrimile pre obrazu, iéra, presto totu, planandu durerea Dómniei.

„Asiá spectaculu, cu neputintia a-lu descrie! Plangeau pietrile, și chiaru verdéti'a erá în doliu!“

La o óra dupa amédi, remasitiile au fostu scóse din biserică, unde au fostu espuse de Dumineca până Marti, și la órele 1¹/₄, au pornitu, conduse de optu tierani asistati de siése capitani.

Dupa sieriulu cu scumpele lui remasitie, venea famili'a domnéscă, autoritățile civili și militare și delegatii districtuali.

Înainte carului funebru mergea Eminentia Sea parintele Metropolitulu alu Moldovei și Sucevei, în vestimentele pontificali, insocitu de înaltulu cleru și de oficierii superiori cari duceau pernele cu decoratiuni.

La pórt'a cea mare a palatului, music'a militaria osecută arii funebre, iéra de-a drépt'a și de-a stâng'a stá instruita ostirea care în fine a insocitu cortegiulu până la mormentu.

În ordinea acést'a, carulu funebru, — insocitu de celu mai putienu cinci-mii de persóne sosite din tóte unghiurile tierei, trecendu prin tóta comun'a

Ruginós'a, a fostu condusu în curtea bisericeii, unde se afliá radiecatu unu cortu, și sub cortu unu catafalcu pre care s'a asiediatu sieriulu.

Sub cortu, laară locu preotii cu delegatii tuturor judetielorului, toti în tienut'a cea mare de doliu, mai purtandu inca fia-care, lângă butoniera, și câte o cocarda tricolora insocita de o medalia comemorativa.

La 2 óre și jumetate, înainte de cântarea veciniceii pomeniri, au inceputu discursurile. Cinci discursuri s'au cetitu unulu dupa altulu: celu întâiu de P. S. S. Archiereulu Suhopanu, alu doilea de dlu Petru Gradistenu, alu treilea de dlu Vizanti, alu patrulea de dlu Ionescu, și tocmăi alu cincilea, și celu din urma, de dlu Cogalnicenu.

Dlu Boliacu, vorbindu-ne de telegram'a ce ne-a adresatu, despre discursuri, dice:

„Cinci discursuri, între cari celu mai imposantu și mai caracteristicu, alu dlui Cogalnicenu; celu mai patheticu alu dlui Gradistenu.“

Până acum nu ne-amu potutu procurá decátu discursurile dlora Gradistenu și Vizanti pre cari le și publicámu chiaru în acestu numeru, ceea ce vomu face cu tóte cele-lalte discursuri pre data ce le vomu posede.

Regretámu din sufletu ca nu poturamu reproduce, chiaru în numerulu acest'a tóte discursurile, mai cu séma pre alu dlui Cogalnicenu, celu mai autorisatu decátu toti românii, că mare pontefice alu actelorului maretie ale fostului Domnu, că unicu barbatu alu cărui nume sta și va stá eternu lipitu de numele lui Cuz'a-Voda, de ori-ce actu mare și naționalu alu gloriosului Domnu român.

Nu ne putemu inse opri de a nu semnalá câte-va cuvinte, cari credemu noi ca contienu caracteristiculu despre care ne telegrafá d. Boliacu:

„Nu tóte suntu desiertaciune, — strigá dlu Cogalnicenu, — dupa cum ne invétia scriptur'a! Faptele cele mari remánu neperitórie.

„Nu gresialele principelui Cuz'a au fostu caus'a caderei lui, ci faptele sele l'au resturnatu!“

Dá! faptele sele au resturnatu pre Cuz'a! Consolidarea natiunității române, formarea statului român, demnitatea lui fatia cu strainii, viitoriulu gloriosu ce proiectá tierei, tóte operele (faptele) lui de adeveratu român, au îndârjitu pra straini, pre reu-voitorii natiunei române...

De aci nóptea nefasta din 11 Februariu!

Nu putemu trece sub tacere cele ce se spunu de discursulu dlui N. Ionescu, despre care ori-cine se întorce dela Ruginós'a ne vorbesce cu desdemna.

Acum că și alte dátii, marturisimu ca nu in-

la o atare vatemare de dreptu, si-aru sigilá însusi sentinți'a de mórte; pentru ca unui poporu s'aru poté loá pre rendu totu teritoriulu seu, cându aru stá cu mânilé în sinu. Cându dara unu poporu trebuie sa se apere pentru unu milu patratu, pentru ce sa nu faca acést'a și plugariulu pentru o brasda mica? Séu dóra sa ne scapámu de elu cu proverbiulu: „quod licet Iovi, non licet bovi?“

Lucrulu sta cu totulu altfelu. Precum unu poporu nu se lupta pentru unu singuru milu patratu luat cu nedreptulu din teritoriulu seu, ci mai multu pentru onórea și independenți'a se a, togm'a asiá și în tóte acele procese, în care se afliá disproporțiunea între pretiulu obiectului și între enormele spese prevediute, nu e acést'a disproporțiune caus'a luptei, ci e unu scopu idealu: sustinerea persónei însusi și a simtiului de dreptu și fatia cu aceste tóte incomoditățile și sacrificiile ce le pretinde decurgerea procesului, traga fórté putienu în compena. Nu e interesulu, care înteliesce pre celu atacatu a incepe procesulu, ci dorerea morale causata prin nedreptatea, ce a suferitu. Nu atátu recastigarea obiectului, care póte pentru a constată adeveratulu motivu alu procesului s'a destinatu pentru unu institutu alu seraciloru, dara mai multu recunóscerea dreptului e motorulu principalu; în scurtu între barea simpla de interesu devine o întrebare de caracteru.

Dara noi vedemu din esperintia, ca unii alegu togm'a contrariulu în asemenea situatiune, și preferá pacea unei lupte neconsiderabile, inse acést'a nu trebuie so o ascriemu gustului individualu seu temperamentului și sa dicemu, ca unulu e inclinat mai tare spre cért'a, oela-laltu spre pace. Din contra noi afirmámu: Resistinți'a contr'a nedreptului e detorintia, detorintia a îndreptatitului cătra sine însusi — pentruca o demándă conservarea morale de sine — e detorintia cătra societate, pentru ca a-

cést'a resistinți'a spre a avé succesu bunu, trebuie se fia generale. —

**Lupt'a pentru dreptu e o detorintia
acelui îndreptatitulu cătra sine
însusi.**

A-si sustiené esistinti'a propria e legea cea mai înalta pentru tóte fiintiele vetiuitórie. Instinctulu conservativu se manifestéza în tóta creatur'a, inse omulu nu are a-si conservá numai viétia física, ci și esistinti'a morale, condițiunea acesteia inse e dreptulu. În dreptu și are omulu și-si apera totu odata condițiunea esistintiei morale — fără dreptu cade pre o trépta cu animalele. A-si sustiené dreptulu e o detorintia, pentru ca prin acést'a se sustiene și moralitatea, a renuciá la dreptu e o sinucidero. Dreptulu inse e numai sum'a institutelor sele singuratece, totu institutulu contine o condițiune de esistinti'a morale. Proprietatea e togm'a asiá că si casatori'a, pactulu togm'a asiá că si onórea — a renuciá la unulu din aceste e dupa dreptu togm'a asiá de imposibilu, că a renuciá la dreptulu întregu. La tóta templearea e posibila atacarea unei'a din aceste condițiuni din partea altui'a și acestu atacu trebuie respinsu din partea subiectului, pentru ca nu e destulu numai atátu, ca dreptulu abstractu îi ofere acést'a condițiune de vietia, ci se mai cere inca, că subiectulu se-si-o sustiena contr'a arbitriului.

Dara nu tóta nedreptatea e volnicia (arbitriu) adeca revólta contr'a ideei de dreptu. Posessorulu obiectului meu, care lu tiene de proprietatea sea nu negéza în parsón'a mea ide'a proprietății, din contra o ia de motivu pentru sine. Cért'a se întorce numai prelánga aceea, ca care e proprietariulu obiectului dintre noi ambii. Farulu și telhariulu nu sta de locu pre terenulu dreptului de proprietate, ei negéza în proprietatea mea totu odata și ide'a acesteia și prin acést'a o condițiune esentiala a persónei

mele. Sa ne întipnimu, ca fapt'a furului și a telhariului aru fi generale, o mactima a dreptului, atunci proprietatea s'aru negá în praca și în principiu, de aceea fapt'a lor e unu atacu nu numai contra obiectului meu, ci și contra persónei mele, și déca e o detorintia a-si sustiené personalitatea, atunci acést'a are valóre și pentru casulu acest'a și numai conflictulu acestei detorintie cu alt'a mai mare, sp. e. de a-mi conservá viétia, cum se templa acést'a atunci, cându telhariulu 'mi pune alternativ'a între viétia și bani, justifica o modificatiune. Abstragendu dela acestu casu e detorinti'a mea, a combate acést'a nerecunóscere a dreptului cu tóte medilócele, ce-mi stau la dispozițiune. Suferindu acést'a nerespectare stătezulu unu momentu singuratecu de nedreptate în viétia mea și la acést'a nimenea nu trebuie a se demite însusi. Cu totulu în alta pozițiune stau fatia cu posessorulu obiectului meu atunci, cându acest'a o tiene ex bona fide. Întrebarea, ca ce amu de a face, nu e întrebare a simtiului meu de dreptu, a caracterului, a personalității, ci o întrebare pura de interese, pentru ca aici e pentru mine numai pretiulu obiectului trasu la îndoiéla și lucrulu de deplinu justificatu, cându eu considerándu castigulu, spesele și posibilitatea, ca lucrulu póte avé unu resultatu doplu, potu se incepu seu se lasu procesulu seu se facu o complanare. Complanarea e punctulu de coincidentia a unei atari computatiuni verosimile facute din ambele párti, și fatia cu premisele presupuse e celu mai dreptu medilocu de a pune capetu certei. Impregiurarea, ca acést'a complanare se póte mediloci adese ori cu greu și ca unele partide respingú ori-ce încercare dela începutu, se esplica nu numai prin aceea, ca computatiunile verosimile a ambelor párti divergéza pre tare decátu sa se póta vre-odata intalni, ci și prin aceea, ca o parte presupune la ceea-lalta unu nedreptu, o tendinți'a malitiósa

(Va urmă.)

lielegem pre dlu N. Ionescu; d-lui, totu-déun'a, atât pentru toti românii cât și pentru d-sea, pôte a fostu, este și va fi o enigma nedeslegată.

La 5 ore, sferindu dlu Cogalnicu discursu in marea emotiune a asistentilor inteligenti, s'a cântatu despartirea eterna, dorerós'a vecinica pomenire, dupa care corpulu a fostu depusu într'o grópa provisorie, afara din biserica, pâna se va terminá cavoulu proiectatu in biserica, unde se va asiedia unu magnificu monumentu, care a si sositu din strainatate.

Dupa acést'a, Mari'a Sea dóm'n'a s'a retrasu, și publiculu s'a imprasciatu pornindu-se cu trenuri continue pâna dopa miezulu noptiei.

A.

„Tromp. Carp.“

Varietăți.

*** (Carbuni de ajunsu pentru mai multe mii de ani.) Scrutatori insemnati spunu, ca straturile de carbuni in Chin'a cuprindu unu spatiu colosalu de 400,000 miluri patrate. In Angli'a carbunii de pétra cuprindu unu spatiu numai de 12,000 miluri patrate și totusi a fostu de ajunsu spre a radica acést'a tiéra la unu gradu de industria, la care alte tieri inca nu s'au potutu aventá. In provinci'a Hunanu se afla unu stratu de carbuni, care are o estensiune preste 21,700 miluri patrate; inse carbunii din acést'a provincia sunt de dóue feluri: bituminosi și scilpiciosi. Straturile de carbuni din provinci'a Siansi cuprindu unu spatiu de 30,000 miluri patrate. — Colosal'a mas'a de carbuni din Chin'a este in stare sa provéda lumea intréga in cursu de mai multe mii de ani. Straturile de carbuni din Chin'a au o grosime ce variédia între 12—30 urme, iéra cele din provinci'a Siansi au o grosime pâna la 500 urme.

*** (Ciresiele.) Ciresi'a e originara din Asi'a-Minora și a fostu adusa in Europ'a cu 68 de ani inainte de Iisus-Crist. Comericiulu se pôte calculá la mai multe milióne pre anu. In momentele cându abunda, comericiulu in câte patru stagionile le vendu cu 20 și 15 bani jumatarea de chilogramu. Venditorii, cu tóta modicitatea pretiului, cu care le vendu, câstiga 15 și 20 lei pre di, de-si ce e dreptu acést'a nu tiene decâtu câtu-va tempu.

Bordeaux, Béziers, Avignon sunt orasiele din Franci'a ce facu celu mai mare comerciulu cu ciresiele: cele mai bune vinu din orasielulu Lucca, cele din Montmorency sunt asemenea cautate, daru acést'a localitate nu produce decâtu unu numeru putienu insemnatu in comparatiune cu renumele seu. Ciresiele din Choisy-le Roi sún ciresiele englese se espedéza in cantitati mari la Londr'a și la St. Petersburg. Cátu despre visine și corcodusie sunt putienu dulci și mai putienu digestive decâtu ciresiele, între altele ciresi'a intra in colectionarea unui mare numeru de produse alimentu are; dulceturi, inghetiate, conserve, rachiuri etc. Licórea de ciresia a cárei vendiare e atât de considerabila, se fabrica in mari cantitati in Franche-Comte și in Alsaci'a.

Lemnulu de ciresiu e fôrte multu intrebuintiatu de strugari: inegritu, imitéza lemnulu de acáj.

Medicin'a îi intrebuintéza scórti'a cá se faca unu siropu ordinatu in contr'a frigureloru. Cu códele de ciresie se face ceaiu.

*** Cris'a de bani in Romani'a cetimu in „Gar-distulu civicu“. Acést'a crisa se deosebesce cu totulu de crisa Austriei, unde multimea cea nenumarata a bancnoteloru (a hártiiloru) intrece de sute de ori numerariulu realu. Acolo cris'a au venitu, din cause necunoscute, adeca din abusu acést'a, caci ori câtu se va laudá bacnot'a ea totusi nu este nici aur și nici argintu ei este hártie. Acolo adeca in Vien'a, numerulu falimenteloru este de 200 numerulu peritoriloru de fóme de 85,000 și perderile celoru cu bancnote in mâna, la 600 milióne.

Dara óre cris'a nóstra unde 'si are originea sea, și la câte milióne s'aru putea evacua pagubile tieriei? — Consultându-ne cu negocianti mari, pentru ce au lipsitu numerariulu s'au banii de pretutindene, ei ne au resumatu in aceste 4 cause acést'a simtitóre lipsa; 1) Drumulu de feru pentru care platimu biru 24 milióne franci pre anu, fâra sa avem nici unu venitu și nici unu folosu de la elu; 2) monopolurile tutunului, timbrului, și cele-lalte, care tóte sugu teribilu toti banii și nu ne dau inapoi nimica; 3) scaderea expórtului nationalu, și marirea importului marfuriloru straine, precum petici,

tárfalóge, lemne boite, și alte asemenea care tóte iérasu sugu banii tieriei, și ne lasa cu nimica, pre cându sistemulu nostru nationalu vamalu, nu protege nimica in tiéra, ci o lasa cá pre o vie degradita in care pascu vitele streine; 4) luxulu in fine care amagindú ochii, prada busunarele, cara banii din tiéra, lasându pre români cu ochii sleiti, cu o mandria ridicula, și seracii purtandu in locu de hainele lor cele próste și de postavu amestecat, cu bumbacu, ciobóte, botine próste, și altele pre care le platimu scumpu și le purtámu putinu, celu multu pâna la o luna.

*** Societatea Daci'a, de la Ianuarie pâna la Maiu, anul curentu, aflámu ca la incediu s'a datu 6081 politie, care representa unu capitalu asigurat de lei noi 61,281'602. Premiele efective ale acéstui capitalu, sunt de 247,969.

Pentru gradina, totu in aceste 5 luni, s'au subscrisu 361 politie, ale cároru capitalu asigurat este de lei 13,723,306; iéra premiile platite sunt de 230, 590 fr. Aceste asigurári mergu inca marindu-se tóta var'a.

Pentru transportulu pre Dunare, abiá inceputu, s'a asigurat asemenea unu capitalu de preste optu sute mii franci.

Cátu pentru asigurarea de viétia, in realitate abiá inceputa de dóne luni, mergu cu unu progresu extraordinariu. Asiá pâna acum s'a subscrisu cifr'a enorma de 463 oferte. Capitalulu semnatu la asociatiune (supravetiuire) este, pâna la finele lui Maiu, de lei noi 1,456,700. Iéra capitalulu asigurat pentru casulu de mórte și contr'a asigurarea asociatiunilor este de lei 1,267,500.

*** (Cuptoriu pentru arderea cadavreloru.) Profesorulu italianu din Padu'a, Dr. Ludovico Brunetti, cunoscutu prin preparatele sele anatomice, se afla de presiete in Vien'a spre a espune unu cuptoriu pentru arderea cadavreloru, inventatu de densulu. Brunetti díce, ca pentru arderea cadavruului unui omu crescutu se receru doi centenari de lemne; inim'a, plumânile și ficatii ardu mai greu, ósele se prefacu in varu, daru nici cându in cenusia. Déca vré cine-va se pulverizeze și ósele atunci trebuie sa le pisedie. — Pre lângu acestu cuptoriu profesorulu Brunetti va espune si urne pentru conservarea cenusiei; aceste sunt lucrate cu multu gustu. Intregulu procesu de ardere nu durédia mai multu de dóne óre, iéra spelele pentru unu cadavru se urca — dopa pretiulu lemneloru — pâna la 4 fl.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. orientale din Streiu-Sacelu in protopresbiteratulu Hatiegului, se escrie prin acést'a concursu pâna in 25 Iuniu a. c. st. v.

Emolumintele sunt:

Pamentu aratoriulu de 20 ferdele semanatura, fenatiu de 2 cara de fenu și unu locu pentru gradina de legami. Dela 70 fumuri câte o ferdela de cucuruza nesfermatu (cu tulenu), și tótu asemenea dela 70 fumuri câte o di de lucru — claca, și in fine stol'a indatinata dela diversele functiuni preotiesci, — cari tóte computeate laolalta dau unu venitu între 200—300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia de clas'a a III, suntu invitati a-si tramite concursele lor instruate in sensulu „Statutulu organicu“, pâna la terminulu mentionatu mai susu — la subscrisulu.

Hatiegu, in 22 Maiu 1873.

Ioanu Ratiu,
protopopu.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

(3—3)

Nr. 1274/1873.

Concursu.

In comun'a scaunala a Sabesului, Pianulu inferioru e de a se acupá postulu de notariu. Léfa anuala impreunata cu acestu postu e 280 fl. v. a.; 40 fl. v. a. pausialu pentru locuint'a notariului și pentru cancelaria, doi stângeni de lemne de focu; afara de aceste tacsele systemisate pentru scrisu.

Comun'a are pre lângu acést'a de cugetu, a radica léfa anuale la 360 fl. v. a. la casu, cându notariulu va corespunde deplinu chiamárel.

Concurentii, carii dorescu a ocupá acestu postu trebuie se posiédia tóte trei limbele patriei și sa fia apti pentru servitiulu notarialu.

Suplicele instrbate cu testimoniele de cualificatiune si moralitate au de a se predá pâna in 6 Iulie a. c. st. n. 12 óre ante amiédi inspectorului localu si senatorului, dlui de Haltern.

Sabesiu in 31 Maiu 1873.

Magistralu cetatienescu si scaunalu.

Hitsch m. p.

Leonhardt m. p.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de parochu in vacant'a parochia gr. or. de a 3 clasa din Biscari'a cu Fili'a Siculesci in protopresbiteratulu. Deve se deschide prin acést'a concursu pâna la 29 Iuniu a. c.

Emolumentele sunt:

In materia, casa parochiala cu superu edificate pentru economia de câmpu, și gradina lângu ea; portiune canonica de 83 mertie 9 cupe semanatura, mai multu de clas'a 1-ea 4 jugere 1399 sting. □ fenatiu, și stol'a usuata.

In Fili'a dela numeri de case 70 mertie mari de cucuruza sfarmatu, câte o di de lucru, și stol'a

Standu-i in voia libera candidatulu a renuntiá la emolumentele susu enumerate, și a primi unu salariu anuala de 400 fl. v. a. și cuartiru in cas'a parochiala.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune, au a-si asterne subscrisulu petitionile lor — instruite in sensulu prescrieloru din „Statutulu Organicu“ pâna la terminulu numitu.

Dev'a in 29 Maiu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.
Ioanu Papiu,
Protopopu

(2—3)

Concursu.

Devenindu vacanta parochi'a din Crisiu, de clas'a a III in protopresbiteratulu tractului Palosiu, se deschide prin acést'a concursu pâna la 1 Iuliu a. c.

Emolumentele sunt:

1. Cas'a parochiala de peatra cu cladirile economice necesarie.

2. Câte un'a și jumatarea ferdela de cucuruza sfermitu dela 125 familii și stol'a usuata dela 598 suflete, dimpreuna cu unu jugu 1407 °□; care tóte dau unu venitu anuala preste 300 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la acést'a parochia, — au a-si inaintá petitionile lor — instruite in intielesulu „Statutulu Organicu“ pâna la terminulu susdisu, dovedindu ca au absolvitu 4 clase gimnaziali.

Palosiu in 29 Maiu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Teofilu Gheaj'a,
adm. intr. ppescu.

(2—3)

Nr. 61. — 1873.

Edictu.

Ann'a Dionisiu Dosu, din Tilise'a Scaunulu Salistei, au incaminatu procesu divortiale asupr'a barbatului ei Ioanu Filipu Schitea totu din Tilise'a; de óre-ce inse díslu barbatu absentéza din loculu nascerei sele de mai multi ani, și forulu matrimoniale subscrisu nu-i este cunoscutu loculu aflárei și petrecerei aceluia; numitulu Ioanu Filipu Schitea, se provóca prin acést'a, cá in terminu de unu anu si anumitu pâna in 15 Iuniu 1874, sa se infatiese inaintea acéstui foru matrimoniale, pentru ca la din potriua procesu incaminatu se va pertractá si otari si in absentia lui.

Sabiu, in 25 Maiu 1873.

Forulu matrimoniale gr. res. alu protopopiatulu tractului Sabiului I.

(2—3)

Edictu.

Tom'a Ritiyoiu, de religiunea gr. orientale din Sebesiulu de josu, carele a paresitu cu necredintia de patru ani pre legiuit'a sea socia Rachir'a Tomei Michaiu, si astadi nu se scie unde se afla, se citeza prin acést'a a se infatisia inaintea subscrisului foru matrimonialu, cáci la din contra, dupa trecerea de siése luni dela datulu de fatia, in puterea ord. cu Nr. cons. 344 a. c. se va dá locu rugárei numitei sele socie, prezentata la 23 Apr. a. c. de a fi despartita.

Sabiu, 24 Aprile 1873.

Scaunulu protopr. gr. or. alu tract. II. alu Sabiului.

I. Popescu,
protop.

(3—3)